

Republika Hrvatska
Županijski sud u Dubrovniku
Dubrovnik

Poslovni broj: GŽ-471/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Dubrovniku, po sutkinji Verici Perić Aračić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Komunalac d.o.o. za obavljanje komunalnih djelatnosti, OIB: 17055681355, Samobor, Ulica 151. samoborske brigade HV 2, protiv tuženika Eduarda Kokota, OIB: 14198719302, Zagreb, Oranice 14, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Povrv-749/2022-25 od 29. ožujka 2024., dana 27. ožujka 2026.,

r i j e š i o j e

I. Žalba se odbija kao neosnovana, te se potvrđuje rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Povrv-749/2022-25 od 29. ožujka 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Povrv-749/2022-25 od 29. ožujka 2024., odlučeno je:

" I./ Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tomislava Matijevića iz Zagreba, Vukovićeve 11, posl. br. Ovr-4212/2021 od 8. studenoga 2021. u dijelu kojim se tuženiku Eduardu Kokotu, OIB: 14198719302, iz Zagreba, Oranice 14, nalaže da tužitelju KOMUNALAC d.o.o. za obavljanje komunalnih djelatnosti, OIB: 17055681355, Samobor, Ulica 151. samoborske brigade HV 2, isplati iznos od 60,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16.02.2018. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena u roku od 8 dana, te se utvrđuje da je tužba u tom dijelu povučena.

II./ Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka, kao neosnovan".

2. Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio tužitelj pobijajući isto u cijelosti, iako iz sadržaja žalbe proizlazi da isto pobija samo u točki II. izreke kojom je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovršnog i parničnog postupka i to zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, a što je žalbeni razlog iz članka 353. stavak 1. točka 1. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP), s prijedlogom da se rješenje u tom dijelu ukine, podredno preinači i prihvati zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovršnog i parničnog postupka.

3. Na žalbu nije odgovoreno.

4. Žalba nije osnovana.

5. Predmet ovog spora je bio zahtjev tužitelja za naplatu iznosa od 7,96 EUR / 60,00 kn, a zbog neplaćene parkirne karte.

6. U ovom slučaju radi se o sporu male vrijednosti iz članka 458. stavak 1. ZPP.

7. Prema odredbama članka 467. stavak 1. ZPP presuda i rješenje kojim se završava spor male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP osim zbog povrede iz članka 354. stavak 2. točka 3. ZPP dakle, ne i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

8. U postupku je utvrđeno:

- da je tuženik 28. listopada 2021., platio dnevnu parkirnu kartu, dakle, nakon podnošenja prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (06. rujna 2021), a prije donošenja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj: Ovr-4212/2021 od 08. studenog 2021.,
- da je po prigovoru tuženika rješenjem broj: Povrv-749/2022-2 od 26. svibnja 2022., stavljeno izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinute su provedene radnje, a postupak je odlučeno nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga,
- da je tužitelj na ročištu glavne rasprave održanom 12. ožujka 2024., naveo da povlači tužbeni zahtjev u odnosu na glavnicu dok ustraje u zahtjevu za naknadu ovršnog troška, troška sudske pristojbe i troška sudskog dostavljača nakon čega je prvostupanjski sud donio rješenje kojim se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovni broj: Ovr-4212/2021 od 08. studenog 2021., i utvrđuje da je tužba povučena, dok je u pobijanom dijelu točke II. izreke zahtjev tužitelja za naknadu troškova odbio kao neosnovan, jer tužitelj nije sukladno odredbi članka 158. stavak 2. povukao tužbu odmah po udovoljenju tužbenog zahtjeva, nego se upustio u raspravljanje i ustrajao u provođenju postupka.

9. Odredbom članka 456. stavak 1. ZPP je propisano da tužitelj može povući tužbu bez pristanka tuženika samo do podnošenja prigovora i ako se tužba povuče, sud će rješenjem ukinuti platni nalog.

10. Na sastanku Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanim 02. lipnja 2017., usvojen je zaključak da se u postupku u sporu koji se vodi nakon donošenja odluke o prigovoru ovršenika iz članka 58. stavak 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24 – u daljnjem tekstu: OZ) presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, nego se o tom trošku kao sastavnom dijelu troška jedinstvenog postupka, odlučuje odlukom kojom se odlučuje o cjelokupnim parničnom troškovima.

10.1. Imajući u vidu naprijed navedeno, okolnost što je tužitelj povukao tužbu za glavnu tražbinu, a ustrajao u zahtjevu za naknadu troškova ovršnog i za naknadu parničnog troška nema nikakvog utjecaja na pravilnost odluke sadržane u točki I. izreke koja je utemeljena na naprijed navedenoj odredbi članka 456. stavak 1. ZPP. Dakle pravilna je odluka suda kojom je temeljem navedene odredbe u cijelosti ukinuo platni nalog što podrazumijeva i trošak određivanja ovrhe, jer se o njemu odlučuje kao u dijelu jedinstvenog parničnog troška.

11. Nisu osnovane ni žalbene tvrdnje kojima je sud točkom II. izreke odbio zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška.

12. Odredbom članka 158. ZPP-a, kojom je regulirano pravo na naknadu parničnog troška u slučaju povlačenja tužbe, propisano je da tužitelj koji povuče tužbu ili se odrekne tužbenog zahtjeva dužan je tuženiku naknaditi troškove postupka (stavak 1.); i da iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je tužitelj povukao tužbu ili se odrekao tužbenog zahtjeva odmah nakon što je tuženik udovoljio zahtjevu tužitelja ili zbog drugih razloga koji se mogu pripisati tuženiku, troškove postupka dužan je tužitelju naknaditi tuženik.

12.1. Dakle, tužitelju bi u slučaju povlačenja tužbe pripadalo pravo na naknadu parničnog troška, čiji sastavni dio u predmetnom slučaju predstavlja i trošak određivanja ovrhe po javnom bilježniku, samo u slučaju ukoliko je povlačenje posljedica udovoljenja tužbenom zahtjevu, i ukoliko je do povlačenja tužbe došlo odmah nakon tog udovoljenja, a tom uvjetu u predmetnom slučaju nije udovoljeno.

13. Naime, i prema navodima samog tužitelja tuženik je utuženu tražbinu podmirio 28. listopada 2021. godine, a povlačenje tužbe je uslijedilo više od dvije godine nakon toga, tj. tek dana 12. ožujka 2024. godine, što se zasigurno ne može smatrati povlačenjem odmah nakon udovoljenja zahtjevu, slijedom čega je sud prvog stupnja, primjenom odredbe članka 158. stavak 1. i stavak 2. ZPP-a, pravilno zaključio kako u predmetnom slučaju tužitelju ne pripada pravo na naknadu parničnog troška.

14. Naime, iz stanja spisa doista proizlazi da je je tužitelj prijedlog za ovrhu javnom bilježniku podnio dana 06. rujna 2021. godine, no rješenje o ovrsi povodom tog prijedloga je doneseno tek 08. studenog 2021. godine, dakle nakon što je tuženik već podmirio predmetnu tražbinu što je tužitelju zasigurno moralo biti poznato.

14.1. Sasvim je očito da je tuženik navedenu tražbinu podmirio nakon što je javni bilježnik, postupajući u skladu sa odredbom članka 281. OZ/12, obavijestio tuženika kao ovršenika o podnesenom prijedlogu za ovrhu te o mogućnosti podmirenja navedene ovršne tražbine. Iako je tuženik još 28. listopada 2021. godine podmirio navedenu novčanu tražbinu, unatoč tome, tužitelj nije povukao podneseni prijedlog za ovrhu, već je naprotiv javni bilježnik 08. studenog 2021. godine odredio predloženu ovrhu donošenjem rješenja o ovrsi protiv kojeg je tuženik izjavio prigovor. Dakle, tužitelj je još i prije nego što je po javnom bilježniku doneseno rješenje o ovrsi imao mogućnost povlačenjem prijedloga spriječiti vođenje predmetnog postupka, a što on nije učinio, a to nije učinio odmah niti nakon što je tuženik izjavio prigovor protiv rješenja o ovrsi, već je to učinio tek dana 12. ožujka 2024. godine.

15. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki I. izreke temeljem članka 380. točka 2. ZPP.

16. Kako tužitelj nije uspio sa izjavljenom žalbom, ne pripada mu ni pravo na naknadu troška sudske pristojbe za žalbu, pa je o troškovima odlučeno kao u točki II. izreke a temeljem članka 154. stavak 1. u vezi s člankom 166. stavak 1. ZPP.

U Dubrovniku, 27. ožujka 2026.

Sutkinja:

Verica Perić Aračić

Broj zapisa: **9-30885-57bbd**

Kontrolni broj: **07a72-3d9b1-2a00b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.